

Nr 169.

Godkänd av första kammaren den 12 maj 1925.
Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1925.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående pensionering av befattningshavare hos svenska betes- och vallföreningen.

(Bankoutskottets utlåtande nr 40.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 30 januari 1925 dagtecknad proposition, nr 31, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att — under förutsättning att Eders Kungl. Maj:ts i årets statsverksproposition gjorda framställning angående anslag till svenska betes- och vallföreningen i huvudsak vinner riksdagens bifall — bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att till reglementet den 31 december 1919 (nr 878) för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. göra sådant tillägg, att de rättigheter och skyldigheter, vilka jämlikt kungörelsen den 22 juni 1920 (nr 380) angående tillägg till samma reglemente tillkomma befattningshavare hos hushållningssällskap m. fl., må i tillämpliga delar tillkomma jämväl befattningshavare hos svenska betes- och vallföreningen.

Riksdagen vill erinra, att, såsom framgår av annan riksdagens skrivelse, riksdagen numera bifallit ovanberörda av Eders Kungl. Maj:t i statsverkspropositionen gjorda framställning angående anslag till svenska betes- och vallföreningen. Då denna förening, såsom i propositionen framhållits, härigenom synes komma att i viss mån erhålla en statlig karaktär, finner riksdagen för sin del intet att erinra mot att föreningens tjänstemän beredas delaktighet i statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl.; och torde detta böra ske i huvudsak på de villkor, som genom förenämnda beslut av 1920 års riksdag medgivits för bland andra befattningshavare hos svenska mosskulturföreningen och Sveriges utsädesförening. I fråga om bestridandet av engångsavgifter för retroaktiv tillämpning i förekommande fall av berörda pensionsanstalts reglemente har riksdagen visserligen hyst tvekan, huruvida staten borde, på sätt av Eders Kungl. Maj:t föreslagits, delta i gäldandet av dessa avgifter. Med hänsyn till de upplysningar, som lämnats dels angående föreningens ställning och betydelse för det svenska jordbruket,

dels och rörande dess ekonomiska förhållanden, har riksdagen emellertid ansett sig böra medgiva, att föreningen även i förevarande hänseende likställes med mosskulturföreningen och utsädesföreningen. På grund härav har riksdagen funnit sig böra biträda Eders Kungl. Maj:ts förslag i dess helhet; och får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition, bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att till reglementet den 31 december 1919 (nr 878) för statens anstalt för pensionering av folkskollärare m. fl. göra sådant tillägg, att de rättigheter och skyldigheter, vilka jämlikt kungörelsen den 22 juni 1920 (nr 380) angående tillägg till samma reglemente tillkomma befattningshavare hos hushållningssällskap m. fl., må i tillämpliga delar tillkomma jämväl befattningshavare hos svenska betes- och vallföreningen.

Stockholm den 12 maj 1925.

Med undersåtlig vördnad.
